

εἰς τὸ νὰ ἴδοῦν, ἡκούσουν καὶ ἔξετιμήσουν τὴν ἄνωθεν προῖκα, κρίνουν καὶ ἀπόφασιν δώσουν πρὸς αὐτοὺς /⁷ ἐκ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς ἡμέρες η' τοῦ Ὁκτωβρίου καὶ, ἀν οἱ ρηθέντες δύο κριταὶ οὐδὲν ἥθελαν ὅμοφωνήσει εἰς /⁸ τὰς γνώμας αὐτῶν, νὰ λαβαίνουν καὶ τρίτον καὶ εἴ τι κρίνουν καὶ ἀποφασίσουν τόσον ὅλοι ἐξ ἵσου ὅσον τὸ πλέον μέρος ἐ /⁹ ἐξ αὐτῶν, ἢ παρὸν τὰ μέρη ἡ ἀπών, τὰ ρηθέντα μέρη ὑπόσχονται τοῦ στέργουν καὶ ὅποιον μέρος ἥθελεν μετατρέπει ἀπὸ τὸ παρὸν /¹⁰ κουμπρεμέσο νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ νέο σπιτάλι ὑπέρπυρα ν' καὶ πάλιν τὸ παρὸν κουμπρεμέσο μενέτω ἐν τῇ ἴσχυΐ αὐτοῦ. Καὶ οὖ /¹¹ τως ὑπόσχονται. Μάρτυρες κὺρος Νικολ(άου) Βαραγκᾶ, κύρος Ἰωάννου Χαλκιοπούλου.

45

Διαθήκη

7 Οκτω. !543

φ. 10α

† αφμγ' ἡμέρα ζ' τοῦ Ὁκτωβρίου μηνός. "Εσωθεν οἰκίας κὺρος Ἀντρέα τοῦ Ἀρμενιάκου ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου κυρα-Ἐ /² λένη, συμβία τοῦ ἄνωθεν κύρος Ἀντρέα, ἀσθενής ἦν καὶ κλινήρισσα οὖσα, σῶον μὲν ἔχων τὸν νοῦν /³ καὶ τὰς ἑτέρας αἰστήσεις τοῦ σώματος, φοβηθεῖσα δὲ τὸν ἄδηλον καὶ ἀωρον θάνατον μήπως αἰφνιδίως ἐ /⁴ πέλθῃ μοι καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνωσιν, ώς καὶ πολλοῖς ἄλλοις τοῦτο συνβέβηκεν, /⁵ δεῖν δὲ ἔγνω πρὸ τούτου τὰ κατ' ἐμὲ διατάξασθαι καὶ γραφῆ παραδοῦναι ἐνθεν τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὔτως, ἦν /⁶ τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἐπέλθῃ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήνω τοῖς πᾶσιν γχρισθιανοῖς τὴν ὁφειλομένην συγχώρησιν, ἦν δέο /⁷ μαι καὶ ἐγώ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν. "Επειτα ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν ὅπερ μέλλω θαφῆ ὑπέρπυρα ι'. Ἀφή /⁸ νω διὰ τὴν ψυχὴν μου τῆς συγγένισσάς μου τὴν καμηζιόλο ὅποῦ φορῶ καὶ ἐμπόλια μία. Ἀφήνω διὰ τὴν ψυχὴν μου τῆς /⁹ θυγατρὸς τῆς κυράτζας μου τὴν σάρτζα μου καὶ τὰ μανίκια τὰ παγουνάτζα ὑποκάμισον ἔνα. Ἀφή /¹⁰ νω το θείου μου τοῦ κύρος Μιχαὴλ τοῦ Ἀρμενιάκου διὰ τὴν ψυχὴν μου σεντόνι ἔνα. Ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας /¹¹ τοῦ συμβίου μου τοῦ κύρος Ἀντρέα σεντόνι α' καὶ μαξιλάρια β' καὶ τὴν τζέργα μου ἐνδυμέλα α' καὶ /¹² τὸ κακάβι μου καὶ φλωρία ιγ', ἥγουν δεκατρία, ἐμπόλια α' νὰ τὰ ἔχῃ διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ νὰ ποιήσῃ καὶ αὐτὸς /¹³ διὰ τὴν ψυχὴν μου τὰ διατεταγμένα μνημόσυνα καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν ἀπὸ τὴν προῖκα μου νὰ διαμένεται εἰς τὸν /¹⁴ αὐθέντη μου τὸν κύρος Μᾶρκον. Ἡ γὰρ παροῦσα μου ἐσχάτη διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἴσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ /¹⁵ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξης. Μάρτυρες κύρος Μπερνάρδου Κυπριώτη, κύρος Δημητρ(ίου) Γιαννίτζη.

